

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A. G., spol. s r.o.**, so sídlom v R., IČO : X., proti žalovaným **1/ R. D. - R.**, so sídlom v S., IČO : X. a **2/ O. Z., A. – Z.**, so sídlom v S., IČO : X., **o určenie, že právny úkon žalovaných je neplatný a iné určenie**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp.zn. 6 C 67/2004, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 18. februára 2008, sp.zn. 14 Co 36/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalovaným 1/, 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen (súd prvého stupňa), po tom, ako bolo jeho skoršie uznesenie v časti o trovách konania zrušené odvolacím súdom a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, novým uznesením z 9. januára 2006, č.k. 6 C 67/2004-118 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému 1/, na účet jeho zástupcu, náhradu trov konania v sume 74 750,-- Sk a žalovanému 2/, na účet jeho zástupcu, náhradu trov konania v sume 76 448,-- Sk, všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Krajský súd v Banskej Bystrici (odvolací súd), konajúci o odvolaní žalobcu, uznesením z 18. februára 2008, sp.zn. 14 Co 36/2006 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému 1/, na účet jeho zástupcu, náhradu trov konania v sume 34 714,-- Sk a žalovanému 2/, na účet jeho zástupcu, náhradu trov konania v sume 33 914,-- Sk, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie. Navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako aj uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd sa nevysporiadal s dôvodmi jeho odvolania a s vyjadrením žalovaného 2/ v súvislosti s jeho zastupovaním vo veci. Nestotožnil sa ani so závermi odvolacieho súdu o náhrade trov konania žalovaného 1/ z titulu vypracovaného znaleckého posudku vo výške 800,-- Sk, pretože tento bol podľa názoru dovolateľa vypracovaný bezdôvodne a bezúčelovo, v rozpore so zákonom o konkurze a vyrovnaní.

Žalovaní 1/, 2/ sa k dovolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr to, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p. v znení do 15. októbra 2008). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Podľa ustanovenia § 239 ods. 3 O.s.p. však ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj

o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Nakoľko je v prejednávanej veci dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu o trovách konania, ktoré vykazuje znaky jedného z tých rozhodnutí, ktoré sú taxatívne vymenované v ustanovení § 239 ods. 3 O.s.p. ako rozhodnutia, proti ktorým dovolanie nie je prípustné, je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobcu z ustanovenia § 239 O.s.p. nemožno vyvodit'.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená a dovolateľom ani namietaná.

Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 239 O.s.p. a ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v znení zákona č. 384/2008 Z.z. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky im však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že nepodali návrh na ich priznanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. februára 2009

JUDr. Ladislav G ó r á s z, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková